

РЕШЕНИЕ

№ 20373

гр. София, 17.10.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 04.10.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Милена Славейкова

**ЧЛЕНОВЕ: Антони Йорданов
Мария Бойкинова**

при участието на секретаря Емилия Митова и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **5171** по описа за **2024** година докладвано от съдия Мария Бойкинова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административно-процесуалния кодекс (АПК) вр. чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на Г. Д. Ч., в качеството ѝ на представляващ „Чернев клима сервиз“ ЕООД, чрез адв. А. М. Д., срещу решение на Софийски районен съд № 1570 от 01.04.2024 г., постановено по НАХД № 9427/2022 г., с което е потвърден електронен фиш (ЕФ), серия К № 5581554, издаден от СДВР – МВР, с който на Г. Д. Ч., представител на „Чернев Клима Сървиз“ ЕООД, е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 50 лева за нарушение на чл. 21, ал. 2 във вр. чл. 21, ал. 1 от ЗДвП.

В касационната жалба се твърди, че решението на районния съд е издадено в противоречие с материалния закон и при съществено нарушаване на съдопроизводствените правила. Касаторът твърди, че районният съд не се е произнесъл по направените от него доказателствени искания за снабдяване със справка от Изпълнителна агенция „Пътна инфраструктура“ относно наличието на поставен пътен знак В26 в процесната пътна отсечка, както и доказателства от СДВР за годността и изправността на АТСС. Сочи се, че при постановяване на решението съдът не е докладвал постъпилите от жалбоподателя писмени становища и съответно не ги е обсъдил в мотивите, за разлика от тези на СДВР. Поддържа се, че съдът не е

извършил преценка доколко точно в ЕФ е посочено мястото на извършване на нарушението, както и наличието на поставен знак В26 на участъка от пътното платно. Сочи се, че съдът не е обсъдил доводите в жалбата му относно използването на АТСС в мобилен режим, при който протоколът се попълва при всяка смяна на място от участъка за контрол и конкретно не е изследвал попълнени ли са всички дължими реквизити по документацията на АТСС, като например в протокола има ли отбелязване на начало и край на контролирания участък, съпроводен ли е със снимка на разположението на уреда, как е установено дали с АТСС е работил обучен и сертифициран персонал. Изтъква, че използването на АТСС е обвързано с изискванията на чл. 91 от ЗМВР, който допуска органите на МВР да използват средствата за явно наблюдение и контрол по спазване на правилата за движение, но само след разгласяване на указателни табели, публикации в средствата за масово осведомяване и в интернет. Исква се от съда да отмени решението на районния съд и вместо него да бъде постановено друго, с което да се отмени електронния фиш. В условията на алтернативност, ако се прецени, че делото е неизяснено от фактическа страна, моли същото да бъде върнато за разглеждане от друг състав на Софийски районен съд, съобразно дадени указания. Претендира разноски.

Ответникът по касация Столична Дирекция на вътрешните работи, в писмени бележки, представени от юрк. П. моли да се отхвърли касационната жалба като неоснователна. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД – С. град, XVIII касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр. чл. 63в ЗАНН, срещу съдебен акт, подлежащ на касационен контрол и от надлежна страна, с правен интерес от обжалването, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество касационната жалба е неоснователна.

Съобразно чл. 218 АПК касационната инстанция дължи произнасяне само относно наведените в жалбата касационни оплаквания, като следи служебно за валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон.

За да постанови обжалваното решение районният съд е приел от фактическа страна, че на 27.01.2022г. в 16:50 ч. в [населено място], [улица]до номер „475“, с посока на движение от околоръстен път към [улица], лек автомобил „С. джъмп комби“, с рег. [рег.номер на МПС] е превишил максимално допустимата разрешена скорост от 50 км./ч. Система за видеоконтрол Cordon M2 с фабричен номер MD 119 2 временно, разположена на [улица]до номер „475“ е заснела цитираното моторно превозно средство, като отчела скоростта на движение на същото, а именно 65 км./ч., при ограничение на скоростта от 50 км./ч. в населено място, въведено с пътен знак В-26, за което бил съставен протокол. След заснемането на автомобила бил изготвен снимков материал от техническото средство, както и извършена справка в Централна база КАТ по регистрационен номер на автомобила, която установила неговият собственик

За установеното нарушение е издаден електронен фиш, серия К № 5581554 на СДВР – МВР, с който на основание чл. 189, ал. 4 вр. чл. 182, ал. 1, т. 2 от ЗДвП на Г. Д. Ч. е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 50 лева.

При така установената фактическа обстановка районният съд е приел от правна

страна, че при съставянето на процесния ЕФ не са допуснати съществени процесуални нарушения и същият съответства на формата по чл. 189, ал. 4 от ЗДвП. Обосновал е извод, че от приетите като доказателства по делото - справка за собствеността на автомобила, справка за нарушител/водач, заповед №8121з-931/30.08.2016 г. на Министъра на вътрешните работи, протокол от проверка № 03-С-ИСИС/12.02.2021 г. на Български институт по метрология, решение за одобрен тип средство за измерване Cordon M2, удостоверение за вписан тип средство за измерване Cordon M2 с валидност до 13.06.2027 г. , протокол за използване на АТСС, разпечатка от АИС - АНД, ежедневна форма на отчет, както и вещественото доказателствено средство - снимков материал от АТСС се установява извършеното нарушение на скоростта, доколкото изготвените с технически средства снимки и видеозаписи представлявали годно доказателствено средство в административнонаказателния процес. Изложил е мотиви, че процесното АТСС е преминало съответна техническа проверка и отговаря на изискванията, поради което може да удостовери, че именно собственият на жалбоподателя автомобил се движи с конкретна скорост на движение в засечения пътен участък при ограничение на скоростта въведено с пътен знак В26.

Касационната инстанция намира, че обжалваното решение е валидно, допустимо и правилно, постановено при правилно приложение на материалния закон, правилно разпределение на доказателствената тежест и правилно формиране на правните изводи на съда в съответствие с правилата на логическото мислене и съвкупна преценка на всички факти, обстоятелства и доказателствата, без да е допуснато изопачаването им или неправилното им тълкуване.

Административен съд – София град не установи при постановяване на решението, районният съд да е допуснал съществени процесуални нарушения. Обжалваното решение е постановено след извършване на цялостна проверка за законосъобразност на издадения електронен фиш. Фактическата обстановка по делото е правилно установена при спазване принципите на чл. 13 и чл. 14 от НПК, във вр. с чл. 84 от ЗАНН. Събрани са писмени доказателства и веществени доказателствени средства, относими към всички факти, включени в предмета на доказване. Изводите за осъществяването на правно-релевантните факти са направени след обективно, всестранно и пълно обсъждане на приобщения доказателствен материал в неговата съвкупност. В решението е обективирана извършената от съда дейност по оценка на доказателствата, като са посочени фактите, които са приети за установени и доказателствата за това.

Неоснователно е оплакването в касационната жалба, че по делото не е установено по безспорен начин наличието на пътен знак В26 на участъка от пътното платно. Видно от приетия като доказателство протокол рег. № 4332р-5519 от 28.01.2022 г. в него се съдържа отбелязване, че ограничението на скоростта от 50 км/ч е въведено с пътен знак В26, както и че АТСС е разположено на 200 метра след пътния знак. Приложени са две снимки – на знака и на разположеното АТСС съгласно чл. 10, ал. 3 от Наредба № 8121з-532/2015 г. На едната снимка ясно личи ограничението на скоростта от 50 км/ч, въведено с пътен знак В26. Наред с това при свободно достъпна в интернет информация е видно, че този знак е разположен в процесния участък по бул. Б. шосе до номер „475“, поради което не е било необходимо районният съд да изисква нарочна информация от Агенция „Пътна инфраструктура“ за това обстоятелство.

Твърдението на касатора за липса на доказателства за попълване на всички дължими реквизити по документацията на техническото средство „Cordon M2“ се опровергава

от представените от СДВР с административнонаказателната преписка писмени доказателства пред районния съд. Съгласно Протокол № 3-С-ИСИС от 12.02.2021 г. на Български институт по метрология – Главна дирекция „Мерки и измервателни уреди“ процесното автоматизирано средство „Cordon M2, № от ДР В46“, е преминало последваща проверка за техническата годност, при която е установено съответствие с одобрения вид. Видно от същия средството за измерване е със срок за валидност до 13.06.2027 г. Обосновано при тези данни районният съд е приел, че техническото средство е технически годно и изготвените от него снимки са годно вещественно доказателствено средство. На приложената снимка ясно личи регистрационният номер на МПС, съответно отбелязан с маркери на електронната система, указващи, че измерената скорост е именно на МПС с рег. [рег.номер на МПС]. Снимката съдържа данни за измерената скорост (68 км/ч), удостоверена с данни от GPS, дата и час на записа: 27.01.2022 г., 16:50:58 часа, радар „Cordon M2“. Собствеността на лекия автомобил не се оспорва и се установява от приложена разпечатка от информационна система на СДВР. Собственикът не е подал декларация по чл. 188, ал. 1, изр. 2 ЗДвП относно това да е предоставил управлението на МПС на друго лице.

По отношение на оплакването в касационната жалба за използването на АТСС в мобилен режим следва да се отбележи, че с измененията на ЗДвП, обнародвани в ДВ бр. 19 от 13.03.2015 г., законът беше съобразен с изложените в Тълкувателно решение № 1 от 26.02.2014 г. на ВАС доводи относно използването на мобилни камери за установяване на нарушенията на ограниченията на скоростта. В разпоредбата на чл. 189, ал. 4 от ЗДвП е добавен терминът „автоматизирано“ техническо средство, а съгласно § 6, т. 65 от ДР на ЗДвП автоматизираните технически средства и системи са уреди за контрол работещи самостоятелно или взаимно свързани, одобрени и проверени съгласно Закона за измерванията, които установяват и автоматично заснемат нарушения в присъствие или отсъствие на контролен орган и могат да бъдат: а) стационарни - прикрепени към земята и обслужвани периодично от контролен орган; б) мобилни - прикрепени към превозно средство или временно разположени на участък от пътя, установяващи нарушение в присъствието на контролен орган, който поставя начало и край на работния процес, т. е. контролният орган не се намесва в работата на мобилното автоматизирано техническо средство, а само го позиционира, включва и задава ограничението на скоростта, а след преустановяване на контрола го изключва и демонтира, какъвто е настоящия случай. Именно поради тази причина следва в протокола да се отбележи начало и край на работния процес от контролния орган, което в случая е сторено. Видно от съдържанието на протокола като начало на работа е отбелязано 15.00 часа и край на работа 17.00 часа. От приложените по делото решение за одобрение и протокол от проверка, е видно, че използваната система за контрол на скоростта е от одобрен тип със срок на валидност до 13.06.2027 г.

Безспорно по делото е установено, че нарушението е заснето с одобрено техническо средство, като е отчетено превишение на максимално допустимата скорост с 15 км/ч.

Не може да бъде споделено възражението на касатора, че районният съд е следвало да провери как е спазено изискването на разпоредбата на чл. 91, ал. 1 ЗМВР и конкретно дали преди използване на техническото средство от контролните органи е направено за това разгласяване по подходящ начин, включително и чрез поставянето на указателни табели, така както е предвидено в чл. 91, ал. 3 ЗМВР. На първо място следва да се отбележи, че сочената разпоредба не съдържа императивно задължение за полицейските органи да извършват фактическо действие, пряко произтичащо от

закон, а предвижда допълнителна възможност за използване на средства за явно наблюдение при осъществяване на тяхната дейност. Наред с това следва да се има предвид, че електронният фиш е въведен с разпоредбата на чл. 189, ал. 4 ЗДвП (ДВ, бр. 10 от 2011 г., последно изменение ДВ, бр. 54, 2017 г.), като в тази връзка са направени промени и в други закони, вкл. и ЗАНН. Съгласно разпоредбата на чл. 85а ЗАНН, доколкото в ЗАНН няма особени правила за административнонаказателния процес при нарушения, установени с технически средства или система съгласно чл. 39, ал. 4, се прилагат разпоредбите на ЗДвП. Нито в ЗАНН, нито в ЗДвП е въведено задължение за разгласяване при използване на АТСС, поради което и липсата му, не може да се приеме за допуснато процесуално нарушение, още по-малко за съществено такова. В заключение настоящият съдебен състав намира, че разпоредбата на чл. 91, ал. 1 ЗМВР е ирелевантна по отношение на съставомерността на деянието и съответно няма отношение към развитото се административнонаказателно производство и ангажираната отговорност на касатора.

По горните съображения не се споделят възраженията на касатора, че решението е постановено при неизяснена фактическа обстановка от районния съд, тъй като нарушението и авторството на деянието са правилно установени както в хода на протеклото административнонаказателно производство пред наказващия орган, така и в производството пред въззивната инстанция.

Правилен е извода на районния съд, че в случая не е приложима хипотезата на чл. 28 ЗАНН за маловажност на деянието, тъй като нарушенията от този тип застрашават в значителна степен обществените отношения, като създават опасност от настъпване на вредни последици както за водача на автомобила, така и за другите участници в движението.

Предвид изложеното решаващият касационен състав приема, че не са налице твърдените касационни основания, а обжалваното съдебно решение като валидно, допустимо и правилно и следва да бъде оставено в сила.

При този изход на спора и на основание чл. 63д, ал. 4-5 ЗАНН, чл. 37 от Закона за правната помощ и чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ на ответника следва да се присъдят сторените разноски за юрисконсултско възнаграждение в размер на 80 лева.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2 Административен съд – София град , XVIII Касационен състав,

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 1570 от 01.04.2024 г., постановено по НАХД № 9472/2022 г.на Софийски районен съд, НО, 103-ти състав.

ОСЪЖДА Г. Д. Ч. да заплати на Столична дирекция на вътрешните работи сумата в размер на 80 (осемдесет) лева, представляваща разноски по делото.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.....

2.....

